

Kulturhistorisk rapport for udgravning SBM809 Alken II – Anes Høj

Dover sogn, Hjelmslev herred, tidl. Skanderborg amt. Sted nr. 16.02.03. Sb.nr. 254.

Beretning for systematisk udgravning af knap 1700 m² øst for Alken. På et højtliggende plateau med udkig over Mossø blev der fundet et mindre værksteds- og arbejdsområde med to grubehuse og et par staklader. I nærheden blev der fundet en grube med keramik, som kan henføres til vikingetid, og det formodes at denne er samtidig med grubehusene. Herudover blev der fundet en del kogegruber, hvoraf nogle lå i rækker. Udført i maj 2023 af Anja Vegeberg Jensen og Louise Søndergaard for Museum Skanderborg.

Indhold

Undersøgelsens forhistorie	2
Administrative data	3
Topografi, terræn og undergrund	3
Øvrige data	4
Udgravningsmetode	4
Undersøgelsens resultater	5
Fremtidigt arbejde på stedet.....	17

Undersøgelsens forhistorie

Forundersøgelsen blev foretaget tilbage i 2019 af Anders Hagen Mørk. Her blev der registreret et grubehus samt spredte bebyggelsesspor.

I 1999 blev der foretaget en forundersøgelse umiddelbart vest herfor, og der blev registreret spredte oldtidslevn i form af gruber med keramik fra yngre bronzealder/ældre jernalder.

Området er generelt rigt på oldtidslevn. Der er ikke langt til Alken Enge, og overalt findes der højderygge og mindre plateauer, som er oplagt til forhistorisk bebyggelse.

Kort over udgravningsfeltets placering NØ for Alken, der ligger smukt ud til Mossø. (Baggrundskort: Styrelsen for Datasikkerhed).

Administrative data

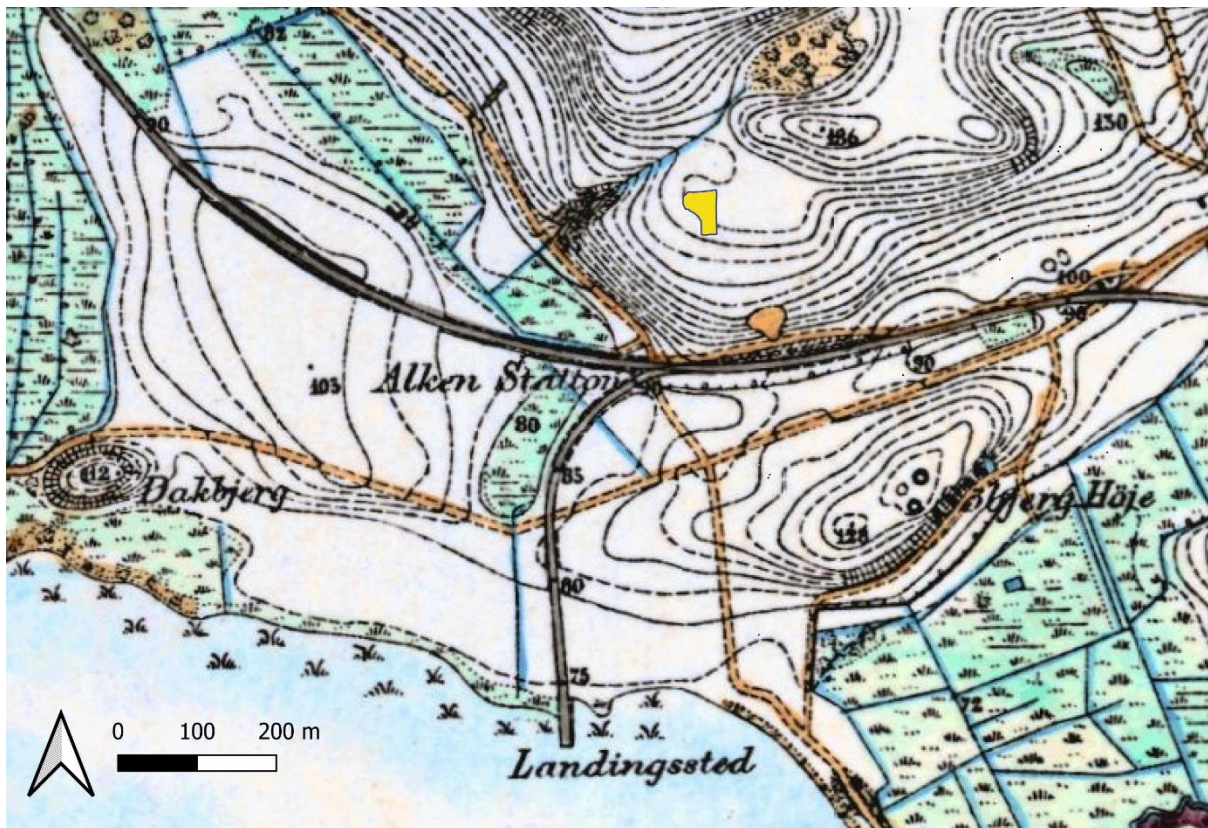
Undersøgelsen er foranlediget af udstykningsplaner, og arealet skal udbygges med 25 parceller i et område, der skal bære navnet Mossø Banke. Projektet har været undervejs siden 2019, og der har været indsendt tidligere budgetter på sagen.

Bygherre er Jens Thor (Thybo Ejendomsudvikling A/S, Marselisborg havnevej 56st, 8000 Århus C).

Det seneste, og gældende budget, blev indsendt til godkendelse hos SLKS d. 17. marts 2023. Budgettet blev godkendt af Styrelsen d. 24. april 2023, og bygherre godkendte budgettet samme dag.

Topografi, terræn og undergrund

Udgravningsfeltet havde rent ud sagt en skøn udsigt! Der er tale om et kuperet terræn i den nordøstlige udkant af Alken, som nu udbygges med Mossø Banke på det aktuelle areal.

Udgravningsfeltets beliggenhed på de høje målebordsblade. Her ses det tydeligt, hvorledes der er tale om et højtliggende plateau med udsyn over søbredden. Man fristes til at tro, at den egentlige bebyggelse ligger på det plateau, som ses NØ for feltet, selvom der også var flere oplagte steder mere nord. (Baggrundskort: styrelsen for datasikkerhed.)

Terrænet udgøres af plateauer og sydvendte skråninger, hvor udgravningsfeltet er beliggende i den midterste horisont: beskyttet men med vidt udsyn. Bestiger man højderyggen, der rejser

sig nord for feltet kan man se både Himmelbjerget og store dele af Mossø. Undergrunden er gruset lyst sand med varieret grad af stenindhold. I den vestligste side af det undersøgte areal er der mange store sten i undergrunden, og derfor også en del stenspor. Bondemanden var forbi og fortalte at han havde kørt læssevis af store sten væk, som nu ligger et sted allernordligst på matriklen et sted.

Øvrige data

Udgravningen blev igangsat d. 23. maj 2023 på den eneste dag med regn og rusk i en måneds tid. Derfra var der heldigvis tørt og varmt sommervejr. Maskinen var en 25 tons gravemaskine på bånd. Den var leveret af KM maskiner og blev dygtigt ført af Poul Kragh. Arkæologerne Anja Vegeberg Jensen og Louise Søndergaard stod for udgravningen, sidstnævnte som udgravningsleder. Det er også Louise Søndergaard, som har gennemgået fund, tastet i MUD (Museernes udgravningsdata) og skrevet beretning.

Udgravningsteamet i færd med at indtage is fra en særdeles venlig nabo, der så bekymret til mens der blev knoklet i varmen. Anja Jensen (tv) og Louise Søndergaard (th).

Udgravningsmetode

Muldafrømningen foregik over to dage. Anlægstætheden var ikke overvældende og mens én fulgte afrømningen, kunne den anden måle op med GPS samt snitte og registrere anlæg, så der på andendagen faktisk kunne tildækkes store dele af udgravningsfeltet.

Her ses Anja Jensen i færd med at fladeskovle i den ene halvdel af grubehus K4. Foto er taget fra øst.

Alle anlæg blev indmålt og snittet. En stor del på det sydlige område var allerede blevet snittet i forundersøgelsen, så her var der mestendels en række nedraspede gruber.

Anlæg snittedes med spade og graveske. Hernæst blev de tegnet og udvalgte fotograferet.

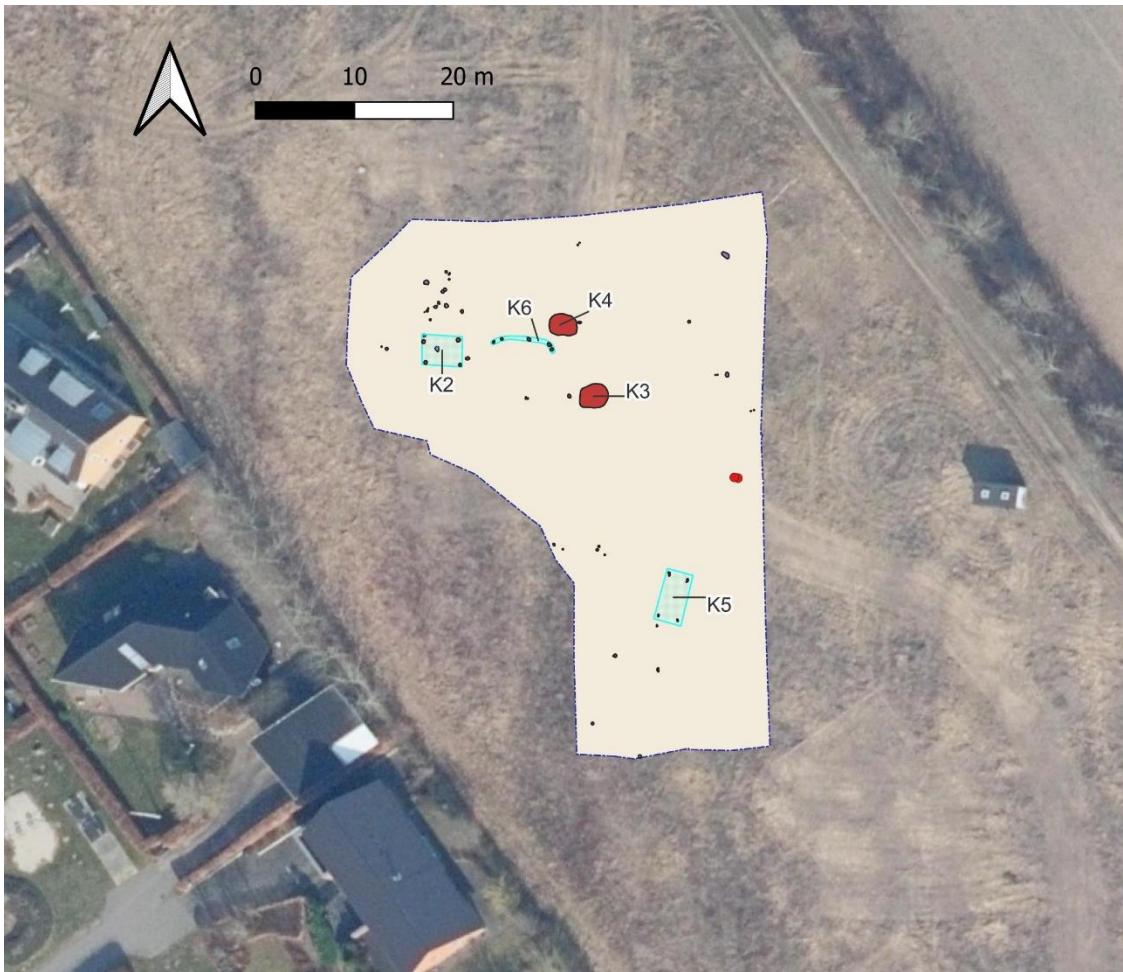
Grubehusene blev afrenset og registreret i fladen og al jord blev soldet lagvis i et 4mm sold.

Selvom undergrunden var sandet, var der så meget grus at det ikke kunne soldes gennem et mindre sold, men der var også meget få fund repræsenteret.

Afslutningsvis blev resten af feltet dækket til.

Undersøgelsens resultater

I alt blev der anvendt 82 anlægsnumre og 5 konstruktionsnumre. Anlæggene fordelte sig på 17 gruber, hvoraf 1 indeholdt keramik, 1 var af uvis og dyb karakter og 15 var koge- eller ildgruber. 34 stolpehuller tolkes som værende til to staklader og et hegn/læ og endelig to grubehuse. Af andre anlægstyper var der 2 fyldskifter (ujævne muldfyldte pletter under grubehusene, sikkert stenspor), 11 naturlige fyldskifter, 15 stenspor samt 2 anlæg som udgik.

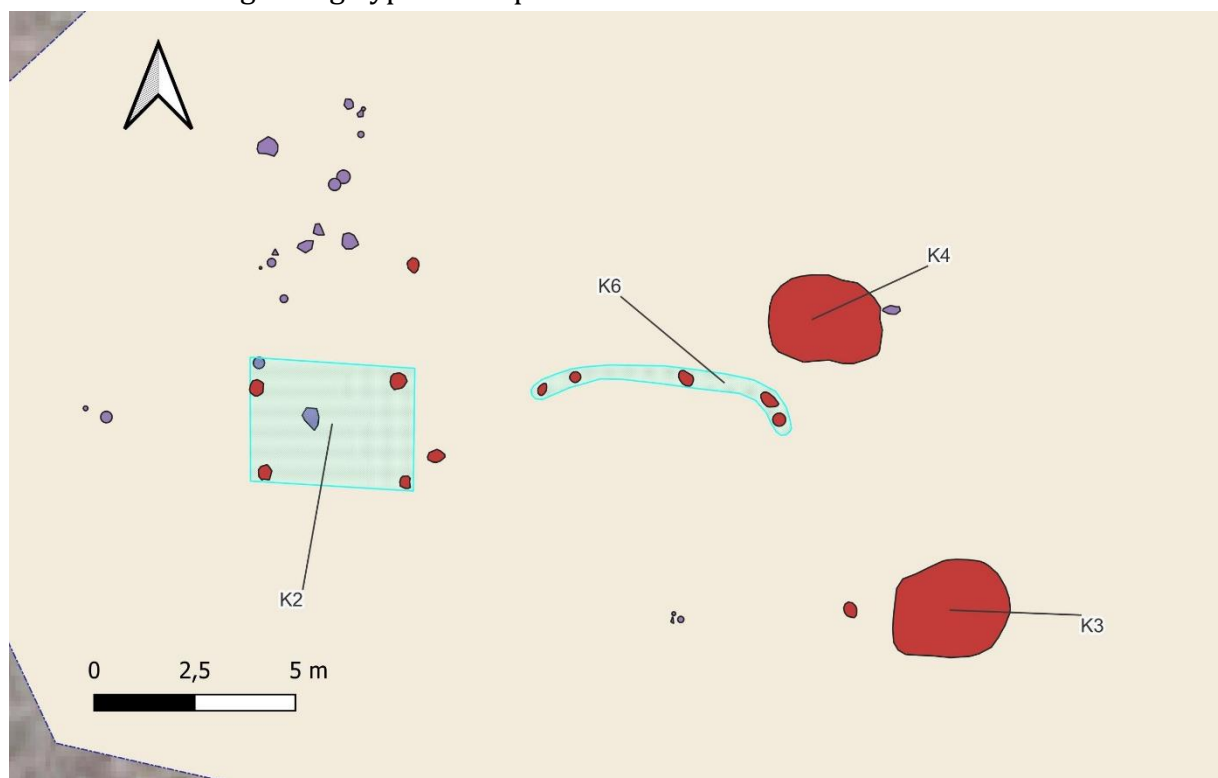
Oversigtsplan over de tolkede konstruktioner. De anlæg, som viste sig at være stenspor, uklare fyldskifter eller natur er sorteret fra i denne oversigt.

Værkstedsområde

Pladsen blev i forundersøgelsen tolket som en mindre bebyggelse med hegnforløb og treskibet langhus, men det viste sig at bebyggelsen må befinde sig et andet sted i nærheden, mens dette var et arbejdsområde.

To staklader og et par grubehuse har udgjort dette mindre værkstedsområde, og måske skal de mange koge- og ildgruber tænkes ind i denne funktion. I det følgende vil de enkelte

konstruktioner og anlægstyper blive præsenteret.

Her er der zoomet ind på den nordlige del af feltet.

K2: østvest-orienteret vækstedshus (ses til højre på planen herover)

Mindre vækstedshytte bestående af to sæt tagbærende stolpehuller sat med 3,5 meters afstand i en øst-vest orienteret konstruktion. Der er 2,1 meters indbyrdes afstand i det vestlige tagbærende stolpepar og 2,5 meter i det østlige. Undergrunden er både gruset, stenet, sandet og særdeles veldrænet på det lille plateau, som ligger mellem et højt bakke drag i nord men stadig med udkig over Mossø mod sydvest.

Stolpehullerne er ret ensartede: bredden er fra 30-47cm brede med en overvægt i den brede ende. Dybden varierer fra 21-25 cm og fylden er brunt gruset sand. en enkelt stolpes fyld er så stenet at den må graves med maskine trods sin ringe dybde! I A195 sås en enkelt rødbrændt lernist, og det er også meget småt med organisk indhold. Alle stolper er tømte og jordprøver er floteret på museet, men det gav kun et eneste korn, som forhåbentlig er egnet til 14C-datering. Består af: A192, A193, A195, A198.

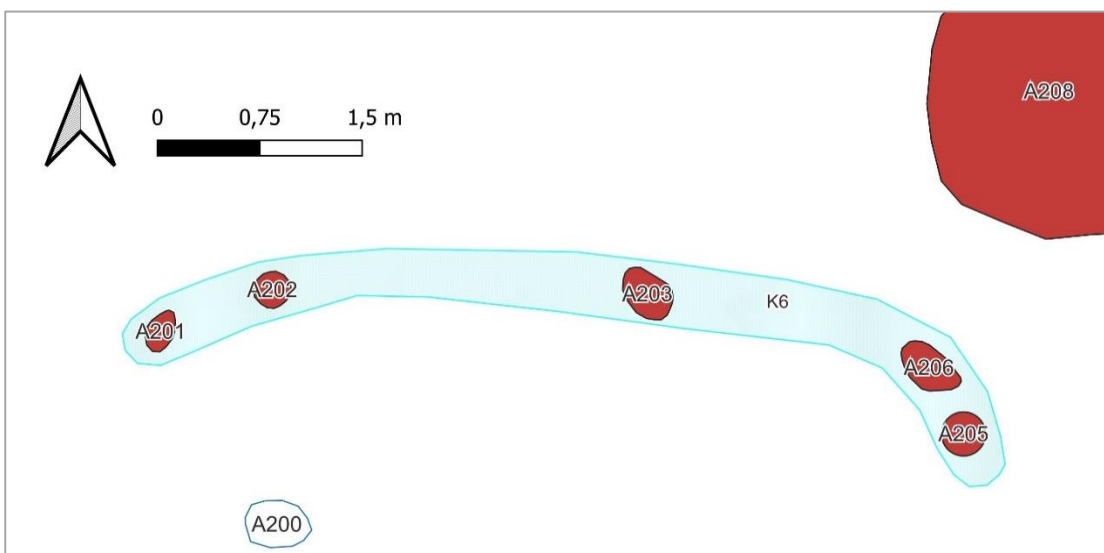

To af de tagbærende stolpehuller til værkstedshuset. Til højre A193 og til venstre A192, der tilsammen udgør det vestlige stolpepar. De ses nedgravet i stenet og gruset undergrund.

K6 - hegn/afskærmning

En slags afskærmning måske nærmere end et regulært hegn, men en række af fem fornuftige stolpehuller synes at udgøre et afskærmet arbejdsområde mellem K2 og grubehusene. To stolper i hver ende og en midtfor i den rundede konstruktion, der danner en 6 meter lang Ø-V orienteret bue.

De to østlige stolper er snittet i forundersøgelsen og de to østligste stolper er beskrevet af udgraver som lidt ejendommelige i fylden. Måske oldtid måske natur, Dybe og velafgrænsede var de dog, så måske de set i kontekst med de øvrige er fine. Fyld i grus kan ofte tage sig sært ud. Størrelsesmæssigt er de to sæt stolper i enderne 30-36 cm i omfang og 20-36 cm i dybden. Midterstolpen A203 er med sine 42cms dybde den dybeste, hvilket giver udmærket mening konstruktionen taget i betragtning. Fylden i stolperne er brunt gruset sand.

Fine stolper på en buet række kan muligvis udgøre noget afskærmning mellem K2 og grubehusene.

Grubehusene

Grubehusene er omtrentlig lige store med en øst-vestlig orientering. Omfanget er 2,9 x 2,4 m i K3 og 2,8 x 2,2 m i K4. De ligger parallelt med en indbyrdes afstand på lidt over 5m. K3 er enten dårligere bevaret eller lavere nedgravet end K4, men eftersom K3 er fundet i forundersøgelsen, hvor der ofte er tendens til lidt dybere afrømning, er det nok den første faktor, der er i spil.

Kig fra nord mod syd. Anja solder jord fra grubehus K4, der ses i forgrunden. K3, som er færdigudgravet ses lige bagved – skovlen ligger imellem de to.

K3/A187:

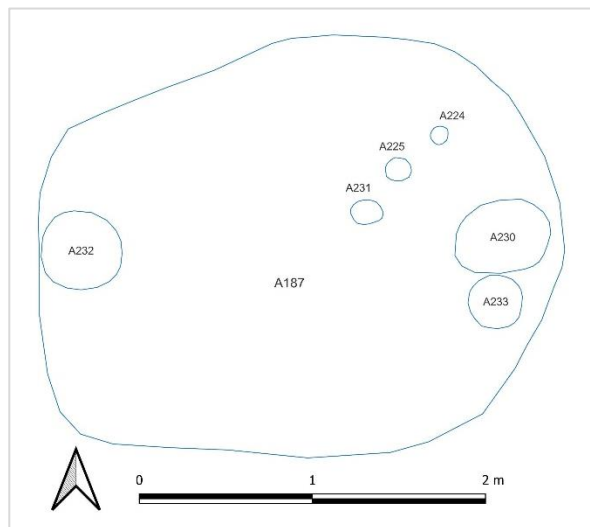
Fra forundersøgelses-beretningen (hvor grubehuset hed K1) er taget følgende: Profilsnit: Ø: 295 cm, D: 14 cm.

1: Mørkt gråbrunt let humøst, let gruset sand. Tydeligt afgrænset. Keramik + 2 glatte sten. Diffust afgrænset fra A130 (A230 i SYS), og overlapper denne.

Grubehuset, der blev fundet i søgegrøft 5, blev, da det først fremkom i fladen, tolket som en almindelig grube. Ved en efterfølgende udvidelse af søgegrøften samt snitning af anlægget viste det sig imidlertid hurtigt, at der var tale om et velbevaret grubehus, med to tagbærende stolper – én i hver side (én i øst og én i vest siden) – samt flere små vægstolpehuller rundt langs nedgravningens kant. Grubehuset dækkede et areal på ca. 5,5 m².

Ved snitning i grubehuset fremkom en mindre samling lerkarskår (X5), bestående af i alt syv mindre sideskår og to små randskår af germansk jernalders karakter.

For at sikre grubehuset bedst muligt til den følgende systematiske undersøgelse, blev tomten afslutningsvis dækket af fibertex-dug inden søgegrøfterne blev tildækkede.

K3: til højre oprenset med tømte gavlstolper (den nordlige halvdel er gravet bort i forundersøgelsen) til venstre den samlede plan over anlæggene i grubehuset, der havde to stolpehuller i østgavlen.

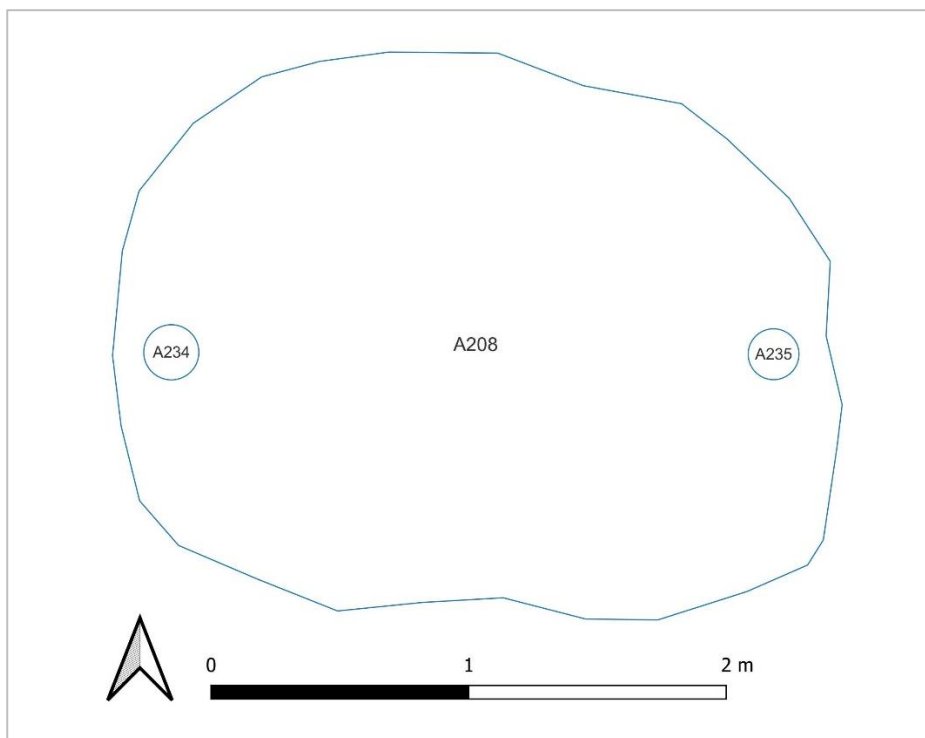
Det var således, det blev genfundet i den systematiske udgravning. og selvom det her blev indmålt som en Ø-V orienteret halvmåne, er data taget ind fra forundersøgelsen, så den bortgravede halvdel er gengivet på plantegningerne. Reelt var den ene halvdel borte, da den systematiske udgravning blev sat i værk.

Derfor kunne der straks gås til makronerne og efter en afrens af anlægget profil og flade, blev den resterende fyld fladeskovlet og soldet i et 4mm sold. Der var kun 10-15cm fyld tilbage af den ovenfor beskrevne art, og der var kun det ene lag. Der fremkom yderligere keramikskår i både skovl og fyld: små og generelt af slidt bopladsgods. Der fremkom også lidt hvidbrændte dyrekogle-fragmenter og trækulsstykker, som er hjemtaget i fald organisk materiale til 14C er dårlig repræsenteret i jordprøverne fra anlægget.

Ved den allersidste oprensning/tømning af bunden fremkom en fin stolpe lige syd for A230. Der var således to stolper i øst og en i vestenden. Bunden afspejlede i høj grad undergrundens ujævne og stenede udtryk, og det kunne reelt ikke afgøres om de mange mørke pletter var stenspor eller om det var aftryk af stokke, som har indgået i konstruktionen. Eftersom de ikke stod i nogen form for mønster, tilskrives de det fyld, som har fyldt hullerne op, når der kom sten i vejen i den oprindelige nedgravning.

Der var ingen fund, som kunne afsløre grubehusets funktion. Keramikken som fandtes i fylden ligner gængs bopladsgods, som er blevet stampet rundt for til slut at ende her. Dateringen er utvivlsomt i yngre jernalder, men hvis det skal snævres ind til vikingetid er det enten på baggrund af 14C-dateringer eller fordi man daterer på baggrund af den nærliggende grube.

K4/A208:

Omkreds og gavlstolper

Grubehuset i profil. Fylden bestod hovedsageligt af opfyld, der ses som blandet gult og brunt indhold her. Lag 3/bundlag var noget ujævnt fordelt, og kan således ses hovedsageligt op ad kanten i venstre side her på foto, hvorfor det næppe er det oprindelige bundlag. Jerngenstanden fremkom i dette lag, netop i vest, hvor det var tykkest.

Bred, rektangulær form, Ø-V orienteret og parallel med K3. Rundede hjørner og lidt flosset i kanterne qua den stenede sand-undergrund. Veldrænet, plant terræn. Mindede meget om K3 i fladen i både størrelse og udseende, men viste sig at være bedre bevaret eller dybere

nedgravet. Indledningsvis blev den sydlige halvdel bortgravet, snittet registreret, resten tømt og to gavlstolper registreret og tømt.

Profilsnit: Ø 280cm D 35cm

1: fyld i fladen af homogent, mørkbrunt, let stenet sandjord med lidt spredte trækulsnister. Ved nedgravning fremkom lidt lerkarskår og spredte rødbrændte lerklatter og klumper (max 1x1cm)

2: bred horisont af undergrundsmateriale iblandet noget muldlignende kulturjord. Temmelig stenet!

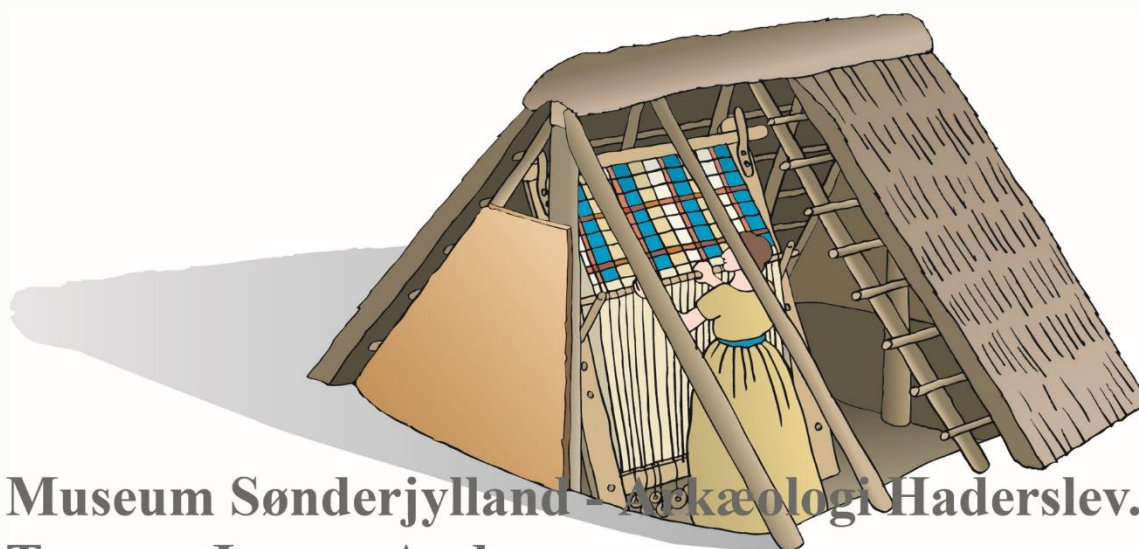
Jorden fra lag 1 og 2 er soldet sammen og puttet i samme pose. Der var klart flest fund fra lag 1. Lag 3 er soldet for sig, og her var et randskår, rødbrændte lerklumper og trækulsstykker.

3: mørkt gråbrunt muldet og let stenet sandjord. Stedvis lidt spættet af rødbrændt ler og få gule lernister. Spredte trækulsnister og -stykker.

Lag 1 og 2 er tydeligvis opfyldt. Lag 3 måske oprindeligt gulvlag, men på den anden side er det i så fald besynderligt at laget ses hele vejen rundt op ad kanten i vestenden.

To stolper i hver gavl blev synlige ved tømning af nordsiden. De var beskedne men sikre med mørkt fyld, og den smule jord, der var, er taget hjem i jordprøver.

I de to øverste lag fremkom som i K3 slidte skår af bopladskeramik samt en håndfuld små rødbrændte lerklumper i delvis opløsning. Fra bundlaget fremkom et par fragmenter af hvidbrændt knogle samt trækulsstykker og et par sammensættelige randskår af sortbrændt gods, hvis form ser førromersk ud med tynd lige rand, men hvis gods er umiskendeligt yngre jernalder (X30). På bundlaget fremkom et stykke jern, der kan ligne noget af et knivsblad korroderet på en sten (X32). Det sendes til røntgenfotografering.

Museum Sønderjylland - Arkæologi Haderslev.
Tegner: Jørgen Andersen.

Rekonstruktionstegning af et grubehus, som var en nedgravet arbejdshytte. De forbindes ofte med vævning, men der kan være foregået alskens andre håndværksaktiviteter heri.

Grubehus K4 var altså bedre bevaret end K3, men fundmængde og -sammensætning stort set enslydende, og således kom vi heller ikke i K4 nærmere en funktion. Det virker meget sandsynligt at både K2, K3, K4 og K6 er samtidige taget deres indbyrdes placering in mente. Måske repræsenterer de blot en enkelt håndværks-sæson eller to. I hvert fald er der intet der tyder på kontinuerlig brug og genbrug af anlæggene. De forholdsvis mange fund i grubehusfylden må dog stamme fra noget aktivitet, men antageligt har det været af en art, der ikke har sat sig spor i undergrunden. Fundene bestod hovedsageligt af slidt bopladsgods, og særligt i K3 var det mindre skår, som så ud til at have ligget længe på en aktivitetsflade før de endte i grubehusets nedgravning.

Et udvalg af fund fremsoldet i grubehus-fyld. Til højre X28: slidt bopladsgods, til venstre X31: klumper af brændt ler, som kan stamme fra klining af vægge eller ovnskakt el.l.

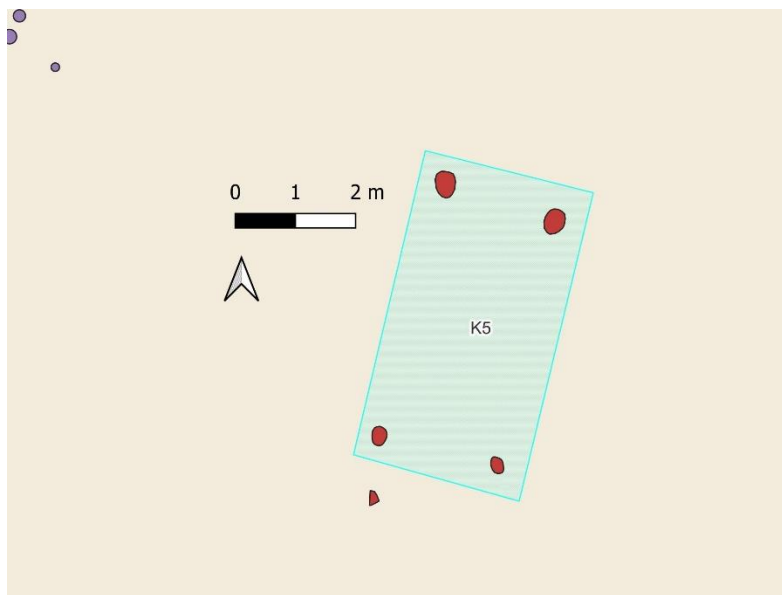
K5: nordsyd-orienteret værkstedshus

Aflang N/NØ-S/SV orienteret staklade eller værkstedsbygning bestående af to sæt tagbærende stolpehuller sat med 4,2 meters afstand. Den indbyrdes afstand i sættene er 1,9 meter for det nordlige stolpepar og 2,0 m for det sydlige. Ligger på et mod syd ganske let skrånende terræn, undergrunden er sandet og kun let gruset i denne del. Antaget som et hegnsforløb i forundersøgelsen, hvilket giver mening når også værkstedshuset K2 var tolket som et langhus. Ved muldafrømningen omkring K5 fremkom der ganske vist spredte fyldskifter i en art nord-syd orienteret forløb, men ingen så fine som de, der indgår i K5 og flere var vanskelige at tolke i forhold til om der var tale om stenspor, naturlig variation eller en regulær nedgravning.

Alle stolper var snittet i forundersøgelsen, hvor de havde ensartet mørkt let humøst let gruset gråbrunt sand og et omfang fra 40 - 53 cm og en dybde mellem 20 - 32 cm.

Mon ikke også denne konstruktion skal ses i relation til grubehusene og den anden

værkstedbygning K2 selvom denne ligger lidt for sig. Der kan have været alskens overjordiske aktiviteter i det mellemliggende område, som bare ikke har sat sig spor i undergrunden. Dateringsgrundlaget er som ved de andre konstruktioner typologisk med den langstrakte, nord-syd orienterede struktur. Fund var der ingen af.

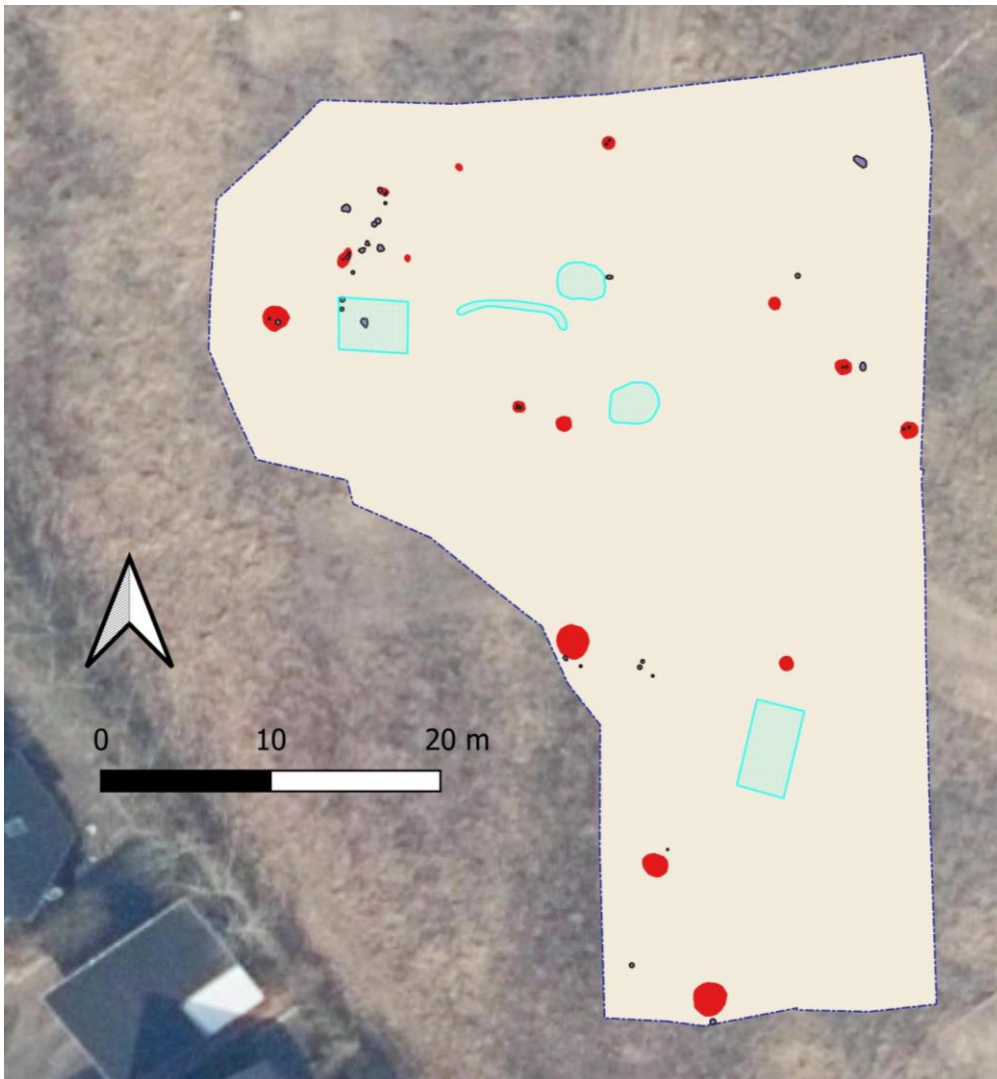
N-S orienteret hus K5

Koge- og ildgruber

Der er forholdsvis mange gruber af pyroteknisk karakter i det beskedne udgravningsfelt. Nogle fordelte sig i rækker, mens andre klumpede sig lidt sammen i det mest stenede område, hvor der har været direkte adgang til de sten man skulle bruge.

Gruberne var generelt meget overfladiske. Få var over 20cm dybe. 10-15 cm var det hyppigste. Nogen var blot lidt gråt, trækulsfarvet sand, mens en enkelt anden (A218) var med ildskørnede sten men intet trækul eller trækulsfarvet fyld.

Tre store gruber (A150, A164, A170) lå på en (måske tilfældig) række med hhv. 8 og 13 meters afstand. De var påfaldende ensartede og skilte sig ud ved at være langt større i omfang end de øvrige i feltet. De var helt uden sten. 10-28cm dybe og med gråt sandet fyld. Alle indeholdt trækulsnister og to af dem også lidt større stykker end nister. De må repræsentere den samme begivenhed, men hvilken art, og hvornår den er foregået, afslører gruberne ikke. Det er interessant om de vitterligt er anlagt på en række, selvom det er lidt vanskeligt at afgøre med så begrænset et antal. En tilsvarende række i den nordøstlige del bestående af A226, A227 og A228 kunne givetvis tale for at det er en praksis at anlægge dem på række. Her er der tale om regulære kogestensgruber med gråsort fyld og ildskørnede sten og skærver. Dateringen er uvis for alle koge- ildgruber. Der var ikke et fund i sigte i nogen af de mange anlæg, og heller ikke jord egnet til jordprøver.

Oversigt felt: koge-/ildgruber fremhævet med rødt. De tre store plamager i den sydlige del af feltet ligger på en række, ligesom de tre østligste på planen.

Kogegruber på rækker forbindes med bronzealderen, og det kan ikke afvises at de her udgravede eksemplarer skal dateres hertil. Vest for arealet er der tidligere udgravet spredte gruber med fund fra yngre bronzealder/tidlig jernalder. Det kunne imidlertid også tænkes at de skal ses som en del af den arbejdsproces, der er foregået på stedet. Intetsteds er der overlap mellem bygninger og kogegruber og det ville måske have været tilfældet, hvis bygningerne var etableret 1000 år senere end kogegruberne.

Grube A182:

Gruben sås i fladen som et ovalt fyldskifte med mørkbrunt-mørkt gråbrunt let leret sand. I fladen sås ornamenteret keramik og lidt knytnevstore sten. Profilet var 147 cm bredt og 15cm tømt og der var kun det samme lag, hvori der også observeredes spredte trækulsnister. Keramikken fra fladen fandtes også i snittet. Anlægget blev tømt.

Grubens funktion er uvis. Den befandt sig på overgangen mellem det plane nordlige terræn og den sydvendte skråning. Et par små stolpehuller fandtes ved gruben, men om de hører til denne er uvist.

X17 fra gruben, som henholdsvis ny-opgravet (tv) og sammen-limet og vasket (th). Nuanceforskellen er ikke så markant, som det fremgår her, men på venstre foto er skårene våde, og fremstår derfor mørkere.

Det ornamenterede keramik (X17) viste sig at være det meste af en bund og dele af nedre bug af noget slidt kar med lysgråbrun nuance og lysgrå skærv. Bunddiameter er 10cm og flere skår kan sættes sammen. Ornamentikken består af indridsede linjer i både lodrette linjer med 1-2cm afstand og herover er skrå indridsninger med lidt kortere afstand. Ornamentikken er af Ole Stilborg sat i vikingetid, selvom han ikke kunne finde direkte paralleller. Der er lignende ornamentik i den sene vikingetid fra Birka, og ellers tænker man jo nærmere slut bronzealder/tidlig førromersk jernalder, men godset med sin ret grove og ru overflade og mellemgrove inklusioner ligner ikke noget, der er så tidligt. Formen ser ud til at have været tønndeformet og anslået 15 cm højt. 231g.

Fund:

Der var overordnet set meget få fund fra pladsen. Grubehusene og ovennævnte grube var de eneste fundførende anlæg, og de tegner sig tilsammen for anvendelsen af 20 fundnumre. Heraf dækker to numre over flint: et par små flintafslag fra grubehus-fyld (X20) samt et stykke hvidbrændt flint, som har været udsat for så høj temperatur at det er smeltet på den ene side (X29), også fra grubehusfyld. Tre fundnumre dækker over klumper af brændt ler, der er fremsoldet af grubehusfyld i begge grubehuse. Det er overvejende små, porøse klumper, som kan stamme fra klining af vægge eller tilsvarende.

To fundnumre dækker henholdsvis trækulsstykker (X23 og X26) og små fragmenter af

hvidbrændt knogle (X22 og X25) fra hver sit grubehus, Fire fundnumre dækker jordprøver udtaget af grubehusene med henblik på flotering og 14C-datering.

Seks fundnumre er keramik, og gruben A182 og grubehusene K3 og K4 tegner sig hver for to numre. Bortset fra den ornamenterede keramik, beskrevet i forgående afsnit under A182, er der ikke det helt store at bemærke. Keramikken fra grubehusenes fyld er sekundært deponeret her efter nedlæggelsen af grubehusene og har således intet med selve den oprindelige konstruktion at gøre. Mængden overstiger næppe tyve skår pr grubehus, og der er fortrinsvis tale om små, slidte skår, som ser ud til at have været stampet godt rundt før de endte her. Altså keramik der til forveksling ligner bopladsfyld, men her uden boplads. Det kan enten vise, at vi ikke er langt fra selve bebyggelsen, eller at der er foregået mere i netop dette område end det, man kan tolke ud fra spor i undergrunden.

Afrunding og perspektivering

Udgravningen har klarlagt stedets egentlige funktion, og viser således at bebyggelsen må ligge i den umiddelbare nærhed, men uden for det nærværende udstykningsområde. Det må tillige være en bebyggelse af en vis størrelse, da det ellers forekommer ejendommeligt at der skulle være behov for at flytte håndværksaktiviteterne bort fra bebyggelsen, og have et separat værkstedområde. Bortset, selvfølgelig, hvis der er tale om processer, der har krævet høj varme og hvor det derfor var fordelagtigt at henlægge de brandfarlige aktiviteter til et lidt afsides sted. Der fandtes ingen smedeskæl eller andre tegn på smedeaktivitet, ligesom der bortset fra kogegruberne og det brændte stykke flint, heller ikke var mange tegn på at der var foregået særlige, pyrotekniske aktiviteter. Og kogegrubernes datering er der intet sikkert resultat på. Fremtidige undersøgelser i området vil forhåbentlig kunne afdække den reelle bebyggelse, og måske vil en metaldetektorafsøgning af de omkringliggende matrikler kunne pege i den rigtige retning.

Fremtidigt arbejde på stedet

Alt er færdigundersøgt, og området er frigivet til byggeri.

Skanderborg Museum d. 19-06-2023

Louise Søndergaard, Museumsinspektør/Arkæolog